

Pingstdagen

Psalmer: SvP161, Ps147, 50, 364:1-4, SvP18
Texter: Joel 2:28-32, Apg 2:1-13, Joh 14:22-31

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Predikotext: Joh 14:22-31

Låt oss be!

Helige Ande, du som Fadern sänder i Jesu namn för att påminna om allt Jesus har sagt. Undervisa också oss så att vi tar till oss Skriftens ord och den frid som det ger. Amen.

Dagens predikotext är hämtad ur Johannes 14:e kapitel. Platsen är salen där Jesus ätit påskalammet tillsammans med lärjungarna och sedan instiftat nattvarden. Jesus börjar här sitt tal till lärjungarna medan de är kvar i salen, för att sedan fortsätta det på vägen ut till Getsemane, den delen har vi i nästa kapitel. Jesus hade tidigare förutsagt sitt lidande, sin död och uppståndelse men lärjungarna hade inte förstått vad han talade om. De anade att Jesus levde farligt på grund av översteprästens och fariseernas hot. Men därför att de inte riktigt förstått Skrifternas förutsägelser om Messias eller Jesu förutsägelser så skulle de ändå bli överraskade av det våld som sköljde över honom under natten och nästa dag. Jesus undervisade sina lärjungar men de kunde inte riktigt ta det till sig. Det var också djupa sanningar, svåra att förstå. Men Jesus lovade dem den helige Ande som skulle påminna dem om allt. Och som ett resultat av Andens verkan så kunde apostlarna sedan skriva ner Jesu ord så att de finns bevarade åt oss. Inget har gått förlorat på grund av glömska eller deras svårighet att ta det till sig.

Lärjungarna förväntade sig fortfarande att Jesus skulle upprätta ett yttre synligt, jordiskt rike. Ett sådant rike skulle alla kunna se. Men Jesus hade sagt att han ska uppenbara sig för dem som älskar honom. Därför frågade Judas, (inte Judas Iskariot för han hade redan lämnat salen, utan Taddeus): *Herre, hur kommer det sig att du ska uppenbara dig för oss och inte för världen?* Jesus svarade: *Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord. Och min Far ska älska honom, och vi ska komma till honom och ta vår boning hos honom.* Kristi rike kommer inte till oss så man kan se det med ögonen. Det kommer till oss genom Kristi ord. Alla som älskar Jesus har det kännetecknet att de håller fast vid hans ord. Och genom vår lydnad för hans befallning lär andra människor känna honom. Han har ju befallt: *Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes*

namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Det är så Kristus upprättar sitt rike här i världen. Kristi rike upprättas inte där Kristi ord förkunnas. Och där Kristi ord är där är Kristus själv. Jesus har ju sagt: *Var två eller tre är församlade i mitt namn där är jag mitt ibland dem.* De som håller fast vid Kristi ord är föremål för Faderns kärlek och omsorg och inneslutna i Guds gemenskap. Som kontrast till detta säger Jesus: *Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord.* Underförstått är att de inte heller har Jesus och Fadern vid sin sida.

Här har vi svaret på Judas fråga. Den som avvisar Jesu ord har inget löfte om att få Anden som Hjälpare eller en innerlig gemenskap med Jesus och Fadern. Men alla som håller fast vid Jesu ord har fått dessa stora och trofasta löften om Faderns särskilda kärlek och omsorg, Anden som Hjälpare, och en innerlig gemenskap med Frälsaren Jesus.

På kvällen före sitt stora lidande gav Jesus lärjungarna sin frid: *Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och tappa inte modet.* Han skulle snart arresteras och pryglas, dömas, pryglas igen och sedan avrättas på korset. Lärjungarna skulle alla fly och sedan hålla sig bakom låsta dörrar av rädsla för Jesu fiender. De skulle fyllas av ångest och rädsla, inte frid som Jesus lovat. Blev det inget av Jesu löfte om frid? Nej, Jesu frid bygger inte på fred och ro i samhället eller harmoni mellan alla människor. Jesu frid är inte så bräcklig att den bara räcker till nästa gång någon tappar humöret, nästa olycka, nästa sjukdom eller dödsfall. Nej, inte ens Jesu arrestering, dom, misshandel och korsfästelse kunde ta bort den frid han gav alla troende. Snarare grundar sig den frid han ger på dessa våldsamma händelser. Frid med Gud är resultatet av hans korsdöd och inget som sedan händer kan göra det ogjort. Därför behöver vi inte oroas eller tappa modet vad som än händer.

Jesu frid innebär att vi har frid med Gud. Hans frid är vissheten om frälsningen av nåd. Inte ens när vi eller någon av våra närmaste ligger för döden behöver det störa vår frid. Den frid Jesus ger är väl grundad. Jesus sa: *Ni har hört att jag har sagt er: Jag går bort, och jag kommer till er igen. Om ni älskade mig skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, för Fadern är större än jag. 29 Nu har jag sagt det till er innan det sker, för att ni ska tro när det har skett.* Jesu frid är en verklig frid som grundar sig på att Jesus gått till Fadern, den väg Gud bestämt långt i förväg för att hela världen skulle bli frälst genom honom, den väg som gick genom lidande och död, till uppståndelse och härlighet. Att Jesus gått till Fadern är alltså ett härligt glädjebudskap för alla som älskar honom.

När Jesus sagt dettavar de tvungna att lämna nattvardssalen. Tidtabellen måste hållas. Jesus sa: *Jag ska inte säga er mycket mer, för denna världens furste är på väg. Han*

har ingen makt över mig, men världen måste förstå att jag älskar Fadern och gör som Fadern har befallt mig. Res er så går vi härifrån. Djävulen låg bakom flera aktuella händelser, översteprästernas beslut att gripa honom och Judas förräderi. Blind i sitt raseri insåg Djävulen inte att alla profetior nu gick mot sin fullbordan, fast han i andra sammanhang minsann hade visat att han kunde citera Skriften. Denna världens furste var snart på väg för att gripa Jesus genom sina hantlangare: Judas, vaktstyrkan från templet och översteprästernas tjänare. Men djävulen hade ingen makt över honom. Jesus skulle visa att vaktstyrkan inte hade någon makt över honom genom att fälla dem till marken med ett ord. Han gick dem till mötes och överlämnade sig av kärlek till Fadern och av lydnad för vad Fadern befallt honom. Det var denna väg som var nödvändig för vår frälsning. Och korsets väg var för honom vägen till härligheten. Så var Guds frälsningsplan.

Jesus lovade lärjungarna Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skulle sända i Jesu namn för att lära dem allt Jesus sagt. De fick den helige Andes gåva att förkunna allt Jesus befallt på Pingstdagen. Orden i Johannesevangeliet som vi läst är ett resultat av att Hjälparen påmint lärjungarna om allt Jesus sagt. Vi har en tillförlitlig undervisning i Nya Testamentet, precis som Jesus ville ha det. Det finns inget fel på avsändarsidan. Men det betyder inte att alla kan ta till sig undervisningen. Mottagarsidan behöver också Hjälparen, den helige Ande. Att vi älskar Jesus och håller fast vid hans ord är ett resultat av Andens verkan på våra hjärtan. Ingen kan säga ”Jesus är HERREN” annat än i kraft av den helige Ande. Efter den första pingstdagen förkunnade apostlarna att Anden i fortsättningen skulle ges som gåva i dopet, och det är så han kommit till oss. Vi behöver därför inte sakna någonting. Han är Hjälparen som hjälper oss på samma sätt som Jesus i egen hög person hjälpte lärjungarna när han vandrade tillsammans med dem. Hjälparens främsta uppgift är att påminna oss om allt Jesus sagt. Amen.

Låt oss be!

Herre himmelske Fader, vi tackar dig för att du sänt Hjälparen, den helige Ande till apostlarna för att påminna dem om allt vad Jesus sagt. Vi tackar dig för att vi har ett tillförlitligt vittnesbörd om Jesu ord och gärningar i deras skrifter. Vi tackar dig också för att du gett oss den helige Ande som gåva i dopet. Hjälp oss så att vi inte bedrövar den helige Ande med ovilja och trots utan tar emot Skriftens undervisning i troende hjärtan. Amen.